



OMGEVINGSVERGUNNING IN ZICHT

Vanaf 23 februari 2017 kan je geen stedenbouwkundige vergunning of milieuvergunning meer aanvragen, alleen nog een omgevingsvergunning. Het wordt aangekondigd als één van de grootste hervormingen in het Vlaamse omgevingsrecht sinds de introductie van Vlarem in 1991. Hier gaan we wat dieper in op de aanleiding en de totstandkoming van de omgevingsvergunning. Uiteraard ben je ook welkom op de informatievergaderingen die Boerenbond samen met SBB organiseert over dit thema (zie hieronder).

.....
Bart Belien (adviseur Studiedienst) en Jan Meykens (SBB)

Vlaanderen worstelt met investeringsprojecten

In 2011 verschenen er startnota's en conceptnota's over de eenmaking van de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning, en over de vergunning van onbepaalde duur. Meer dan vijf jaar later, op 23 februari 2017, treedt het Omgevingsvergunningsdecreet in werking.

Het is geen geheim dat Vlaanderen het moeilijk heeft met het realiseren van grote infrastructuurprojecten. Denk aan de Oosterweelverbinding in Antwerpen, de noord-zuidas in Limburg ... Vaak geven de projecten ook aanleiding tot lange beroepsprocedures, schorsingen en vernietigingen door de Raad van State. Maar ook het vergunnen van land- en tuinbouwbedrijven – gaande van een uitbreiding van een bestaand bedrijf tot een nieuwe inplanting – loopt niet altijd even vlot. De Vlaamse overheid nam allerlei initiatieven om te proberen deze problemen te verhelpen. Voor grote infrastructuurprojecten met

een maatschappelijk belang werd het decreet 'Complexe investeringsprojecten' aangenomen, waarbij uitgegaan wordt van een gefaseerd en getrechterd besluitvormingstraject. Ook de omgevingsvergunning die diverse vergunningen integreert tot één geheel, kadert hierin.

“ De aanvrager zal zijn aanvraag kunnen indienen bij één uniek loket, waarna één openbaar onderzoek en één adviesronde georganiseerd worden!”

Vlottere en snellere procedures

De werkgeversorganisaties vroegen al langer om vergunningen vlotter en sneller te verlenen. Ze willen ook procedures die de administratieve lasten tot een minimum beperken en die leiden tot een rechtszekere en

betere besluitvorming. Snelle en vlotte vergunningsprocedures zijn noodzakelijk voor een gezond investeringsklimaat.

Op 22 juli 2011 besliste de Vlaamse regering om de milieuvergunning en de stedenbouwkundige vergunning te integreren in één omgevingsvergunning. In eerste instantie opteerde de Vlaamse regering ervoor om dat alleen te doen voor 'gemengde projecten', dus voor projecten die zowel een stedenbouwkundige vergunning als een milieuvergunning vereisen. Denk bijvoorbeeld aan een vergunning voor het bouwen en exploiteren van een stal of serre. Uiteindelijk heeft de overheid ervoor geopteerd om alle projecten te vatten via de omgevingsvergunning.

De aanvrager zal zijn aanvraag kunnen indienen bij één uniek loket, waarna één openbaar onderzoek en één adviesronde georganiseerd worden, met als sluitstuk – in sommige gevallen – een synthese-advies van de Omgevingsvergunningscommissie. Op het einde van

“ Een omgevingsvergunning van onbepaalde duur geeft een economisch voordeel en meer rechtszekerheid.”

de procedure verkrijgt de aanvrager één vergunning. De Vlaamse regering opteert er ook voor om de procedure zo eenvoudig en transparant mogelijk te laten verlopen, met bijzondere aandacht voor de participatie van het publiek.

Zal de omgevingsvergunning voor onbepaalde duur gelden?

Snel dook de vraag op: ‘Wat met de duur van deze eengemaakte vergunning?’. Op 23 december 2011 besliste de Vlaamse regering dat de omgevingsvergunning in principe voor onbepaalde duur verleend zal worden. ‘In principe’ betekent dat er uitzonderingen zijn. Die uitzonderingen worden opgesomd in de wetgeving, waardoor de vergunningverlenende overheid niet naar eigen goeddunken de duur van de omgevingsvergunning kan beperken.

Een omgevingsvergunning van onbepaalde duur geeft een economisch

voordeel en meer rechtszekerheid. Zo zal een exploitant niet meer om de twintig jaar zijn milieuvergunning moeten hernieuwen. Dit betekent niet dat de voorwaarden waaraan de vergunde bedrijven moeten voldoen, niet aangepast kunnen worden of niet mee kunnen evolueren met nieuwe ontwikkelingen. In dat verband wordt gekozen voor een tweesparenbeleid. Wanneer er nieuwe ontwikkelingen zijn op het vlak van de best beschikbare technieken wordt, via de algemene en sectorale voorwaarden, gegarandeerd dat die doorwerken in de individuele vergunning. Dat is vandaag ook al het geval. Daarnaast kan op elk ogenblik, bijvoorbeeld naar aanleiding van een evaluatie, een procedure tot bijstelling van de milieuvoorwaarden opgestart worden. Het voorwerp – bijvoorbeeld het aantal stuks dieren dat je mag houden of de duur van de vergunning – kan slechts eens om de twintig jaar in vraag gesteld worden. Het belangrijkste verschil is dat je als exploitant niet langer zelf, om de twintig jaar, een aanvraag voor de hernieuwing van je milieuvergunning hoeft te laten opmaken.

Een oplossingsgerichte benadering

De introductie van de omgevingsvergunning moet ook leiden tot een meer probleemoplossende benadering. Zo kunnen procedurefouten hersteld worden door een bestuurlijke lus op administratief niveau, zowel in eerste aanleg als in beroep. Ook de mogelijkheden om vergunningsvoorwaarden op te leggen of beperkte planaanpassingen te doen, om in te spelen op opmerkingen geformuleerd door adviesinstanties of tijdens het openbaar onderzoek, worden verruimd.

Naast deze elementen rekent Boerenbond erop dat adviesinstanties en vergunningverlenende overheden dossiers oplossingsgericht zullen benaderen. Want meer dan andere ondernemingen worden land- en tuinbouwbedrijven geconfronteerd met tegengestelde visies tussen ruimtelijke ordening en milieu bij de inplanting of verdere ontwikkeling. Deze oplossingsgerichte benadering moet tot uiting komen in informeel en formeel vooroverleg, adviezen van de adviesinstanties en het integraal advies van de omgevingsvergunningscommissie. ■